

اکل ما دُبْح للأوثان

وَأَمَّا مِنْ جِهَةِ مَا دُبْحَ لِلأَوْثَانِ فَنَعْلَمُ أَنَّ لِجَمِيعِنَا عِلْمًا.¹
 الْعِلْمُ يَقْعُدُ وَلَكِنَّ الْمَحْبَّةَ يَقْرَبُ² إِنْ كَانَ أَحَدٌ يَطْلُبُ اللَّهَ
 يَعْرُفُ شَيْئًا، فَإِنَّهُ لَمْ يَعْرُفْ شَيْئًا بَعْدَ كَمَا يَجِدُ أَنَّ³
 يَعْرُفُ، وَلَكِنْ إِنْ كَانَ أَحَدٌ يُجْهِتُ اللَّهَ، فَهَذَا مَعْرُوفٌ⁴
 عِنْدَهُ. فَمِنْ جِهَةِ أَكْلِ مَا دُبْحَ لِلأَوْثَانِ تَعْلَمُ أَنَّ لَيْسَ وَأَنْ⁵
 فِي الْعَالَمِ وَأَنْ لَيْسَ إِلَهٌ أَخْرُ إِلَّا وَاحِدًا.⁶ إِنَّهُ وَاحِدٌ مَا
 يُسَمِّي إِلَهًا، سَوَاءً كَانَ فِي السَّمَاءِ أَوْ عَلَى الْأَرْضِ، كَمَا
 يُوَجِّدُ اللَّهُ كَثِيرُونَ وَأَزْبَاتُ كَثِيرُونَ،⁷ لَكِنْ لَنَا إِلَهٌ وَاحِدٌ،
 الْأَبُ، الَّذِي مِنْهُ جَمِيعُ الْأَسْيَاءِ وَنَحْنُ لَهُ، وَرَبُّ وَاحِدٌ،
 يَسْوُءُ الْمَسِيحُ، الَّذِي يَهْجِمُ الْأَسْيَاءَ وَنَحْنُ يِهِ.⁸ وَلَكِنْ
 لَيْسَ الْعِلْمُ فِي الْجَمِيعِ، بَلْ أَنَا سِرِّ الْمَسِيرِ تَحْوِي الْوَنَّ،
 إِلَى الآن يَأْكُلُونَ كَاهْنَةٍ مِمَّا دُبْحَ لِوَنَّ، فَصَمِيرُهُمْ إِذْ هُوَ
 ضَعِيفٌ، يَسْجُسُ. وَلَكِنَّ الطَّعَامَ لَا يُقَدِّمُنَا إِلَى اللَّهِ، لَأَنَّا
 إِنْ أَكْلَنَا لَا تَزِيدُ، وَإِنْ لَمْ تَأْكُلْ لَا تَنْفَصُ. وَلَكِنَّ اطْرُوا
 لَيْلًا يَصِيرُ سُلْطَانُكُمْ هَذَا مَعْتَرَهَ لِلصُّعَفَاءِ.⁹ لَأَنَّهُ إِنْ رَأَكَ
 أَحَدٌ، يَا مَنْ لَهُ عِلْمٌ، مُشَكِّنًا فِي هَيْكَلٍ وَقَنْ، أَفَلَا يَقْوَى
 صَمِيرُهُ، إِذْ هُوَ ضَعِيفٌ، حَتَّى يَأْكُلَ مَا دُبْحَ
 لِلأَوْثَانِ؟¹⁰ فَيَهْلِكُ يَسَابِ عِلْمِكَ الْأَخْ الصَّعِيفُ الَّذِي مَاتَ
 الْمَسِيحُ مِنْ أَجْلِهِ،¹¹ وَهَكَدَا، إِذْ تُحْطِلُونَ إِلَى الإِخْرَاجِ
 وَتَجْرِحُونَ صَمِيرَهُمُ الصَّعِيفَ، تُحْطِلُونَ إِلَى
 الْمَسِيحِ.¹² لِدَلِيلِكَ إِنْ كَانَ طَعَامٌ يُغْتَرِّرُ أَخِي، فَلَنْ أَكُلْ لَحْمًا
 إِلَى الْآتِيِّ، لَيْلًا أَغْتَرِّ أَخِي.

درباره غداهای تقدیم شده به بتها¹ امما درباره قربانی‌های بتها، میدانیم که همه علم داریم. علم باعث تکریر است، لکن محبت بنا می‌کند.² اگر کسی گمان برد که چیزی میداند، هنوز هیچ نمی‌داند، بطوری که باید دانست.³ امما اگر کسی خدا را محبت نماید، نزد او معروف می‌باشد.⁴ پس درباره خوردن قربانی‌های بتها، میدانیم که بت در جهان چیزی نیست و اینکه خدایی دیگر جز یکی نیست.⁵ زیرا هرچند هستند که به خدایان خوانده می‌شوند، چه در آسمان و چه در زمین، چنانکه خدایان بسیار و خداوندان بسیار می‌باشند،⁶ لکن ما را یک خداست، یعنی پدر که همه چیز از اوست و ما برای او هستیم، و یک خداوند، یعنی عیسی مسیح که همه چیز از اوست و ما از او هستیم.⁷ ولی همه را این معرفت نیست، زیرا بعضی تا به حال به اعتقاد اینکه بت هست، آن را چون قربانی بت می‌خورند و ضمیر ایشان چون ضعیف است نجس می‌شود.⁸ امما خوراک، ما را مقبول خدا نمی‌سازد زیرا که نه به خوردن بهتریم و نه به ناخوردن بدتر.⁹ لکن احتیاط کنید مبادا اختیار شما باعث لغزش صعفاً گردد. زیرا اگر کسی تو را که صاحب علم هستی بیند که در بتکده نشسته‌ای، آیا ضمیر آن کس که ضعیف است به خوردن قربانی‌های بتها بنا نمی‌شود؟ و از علم تو آن برادر ضعیف که مسیح برای او مرد هلاک خواهد شد.¹⁰ و همچنین چون به برادران گناه ورزیدید و ضمایر ضعیفسان را صدمه رسانیدید، همانا به مسیح خطا نمودید.¹¹ بنابراین، اگر خوراک باعث لغزش برادر من باشد، تا به ابد گوشت نخواهم خورد تا برادر خود را لغزش ندهم.